

Nyt

To begivenheder knyttede sig til universitetets aarsfest d. 24. oktober. For det første kongeparrets og dronning Alexandrines nærværelse, for det andet opførelsen af Knud Jeppesens kantate, idet det sikkert er eneste gang, denne kantate skal opføres ved aarsfesten. Det dejlige musikværk, som i sjælden grad passer til stedet og den højtidelige stemning, har allerede vundet mange beundrere. Ogsaa denne gang var fremførelsen en smuk præstation af medlemmer af byorkestret og studenter-sangerne, støttet af et damekor, kgl. kam-mersanger Thyge Thygesen og læge Laurentius Holm.

Det er første gang, Aarhus Universitet afholder en særskilt aarsfest, og det prægede i nogen grad det indtryk, man fik af begivenheden. Man er vant til, at der er en særlig anledning, naar universitetet byder til fest. Her var det som om man savnede en motivering — det være sig indvielse eller immatrikulation, eet eller andet, som kunde bibringe gæsterne begejstrings varme midt i højtidelighedens kølighed. Forresten var der ogsaa i bogstavelig forstand køligt i aulaen. Hans Majestæt pudsede gentagne gange sin næse.

Programmets hovedpunkt var rektors forelæsning over emnet: *Vurderingen af behandlingsresultater i medicinen*. Rektor redegjorde for de vanskeligheder, man indenfor medicinen har med at skabe sig eksakte forsøgsbetingelser, fordi materialet er saa uensartet, og fordi de videnskabelige eksperimenter maa træde i baggrunden for den behandling af patienterne, som efter tidligere erfaringer maa anses for den bedste. Tilhørerne fik et indtryk af, hvilke ganske særlige vilkaar, der gælder indenfor medicinen, sammenlignet med de eksakte naturvidenskaber.

Efter kantatens sidste del forlod majestæterne aulaen. Lærereforsamlingen fik et kongeligt buk til deling, den nypromoverede doktor Rudi Thomsen et haandtryk og accessittageren Lycia Saxe fik et nik og et smil, som hun nok kunde være tjent med. Man gik ud i efteraarsdagen med Knud Jeppesens musik i ørerne og endnu huskende et par strofer af Tom Kristensens tekst om den unge eg, det jydsk universitet:

Ej paa en eneherkers ord,
ej paa en kirkes bud
er kronens nye grønne løv
nu sprunget fliget ud.
Selv om en konge gav mig navn
den gang min kim blev lagt
fik jeg i kraft af borgeraad
mit haab, min vækst, min magt.

Aftenen var studenterforeningens. Da tidspunktet faldt sammen med opførelsen af Donizettis »Elskovsdrikken«, lykkedes det at lave en teateraften til afveksling fra de idéforladte aulafester. Der herskede en ganske usædvanlig stemning blandt de festklædte mennesker i Aarhus Theater. Prof. Krebs bød kongen og dronningen velkommen, og direktør Erik Henning-Jensen fremsagde en smuk prolog, skrevet af Gustav Albeck. Men kulminationen var dog kongens tale til studenterne. Paa sin jævne, djærve maade lykkedes det kongen at skabe en atmosfære af hjertelighed i det mørke teaterum, som gav aftenen sin særlige karakter.

Studentersangerne sluttede med »Vendt mod den hellige flamme«.

*

Immatrikulationsfesten den 3. september forløb planmæssigt med Seedorffs kantate og rektors tale til russerne.

Rektor Holtens tale vil huskes fra dagspressen. Rektor omtalte først studiernes praktiske side (adgangsbegrænsning, studenternes økonomiske forhold m. m.) og sluttede med en hyldelse til den frie videnskab.

Om aftenen holdt studenterforeningen kombineret rusmodtagelse og rusfest, — følgende hvad prof. Illum har kaldt »det barberede budget«. Poul Henningsen holdt rustalen, som var indlagt i polonaisen og derfor stillede saavel legemlige som aandelige krav til tilhørerne. Stort set var aftenen vellykket, selv om der var udelt enighed om, at aulafesterne efterhaanden har antaget et lidt for stereotypt præg. Studenterforeningen har lovet at forbedre sig og bl. a. fremtidigt forskaane folk for de sædvanlige savsmulduftende divertissementer.